



עמ"ת 3971/03/15 - שחר מקייטון נגד מדינת ישראל

בתי המשפט

עמ"ת 3971-03-15
30 אפריל 2015

בית משפט מחוזי באר שבע

לפני: כבוד השופטת טלי חיימוביץ

בעניין: שחר מקייטון
ע"י ב"כ עו"ד יהונתן רבינוביץ

העורר

נגד

מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד בן שאנן

המשיבה

החלטה

ערר על החלטת בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע (כב' השופט אופיר), בתיק בפ"מ 5264-02-15, מיום 1.3.15, בעתירת העורר לבטל צו פסילה מנהלית. בית המשפט קמא קיצר את משך צו הפסילה המנהלית לעשרים יום, לאחר שהתרשם מכרסום קל בראיות התביעה.

על פי כתב האישום, נהג העורר ברכב, כאשר בדגימת אור שניטלה ממנו, נמצאה רמה של 335 מק"ג אלקוהול בליטר אור נשוף. לפיכך, נפסל רישיון הנהיגה שלו על ידי קצין משטרה, למשך שלושים יום.

בבקשה לביטול הפסילה המנהלית טען ב"כ העורר, כי מדו"ח הפעולה של השוטר שאכף את העבירה, עולה, כי העורר שאף תרופה נגד אסטמה (בריקלין) ממשאף, במהלך חמש עשרה הדקות לפני הבדיקה, בהן אסור לנבדק, על פי נוהל הפעלת המכשיר, להכניס דבר לפיו או לאפו. חריגה זו מנוהל הפעלת המכשיר, פוגמת בתוצאות הבדיקה, ומכאן, שחל כרסום בראיות התביעה, המצדיק ביטול הפסילה המנהלית.

בית המשפט קמא קבע, כי אין באירוע זה כדי להצביע על תוצאה לא תקינה. הוא הפנה לפסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים בעפ"ת (י-ם) 25457-04-10 מדינת ישראל נ' עינת מלכה עוזרי (2010), (להלן: "פרשת עוזרי"), אשר לא קבע כי אחד התנאים לתקינות הבדיקה, הוא הימנעות מנטילת תרופה כזו או אחרת.

בכל זאת, בית המשפט קמא התרשם מכרסום קל באיכות ראיות התביעה, ומאחר ודו"ח המאפיינים היה תקין כמעט לחלוטין (השוטר התרשם כי העורר תחת השפעת אלקוהול קלה), ועברו של העורר נקי לחלוטין, בותק נהיגה של ארבע עשרה שנה, העריך בית המשפט קמא את מסוכנותו של העורר כנמוכה יחסית, וקיצר את משך הפסילה המנהלית ל-20 יום.



העורר מלין על כך, וטוען, כי היה על ליקוי זה בבדיקה, להשליך על תקינות התוצאה, באופן שיקבע, כי מסכת הראיות לכאורה נפגעה מהותית. לטענתו, רק עמידה בכל תנאי נהל ההפעלה, ובפרט, לענייננו, הקפדה על הימנעות מהחדרת דבר מה לגוף באמצעות האף או הפה, מבטיחה אמינות ממצאי הבדיקה. בפרט, כאשר לא ברור מתי, במהלך חמש עשרה הדקות שקדמו לבדיקה, החדיר העורר את התרופה לפיו.

הפרת הנהל מלמדת, כי ממצאי הבדיקה אינם מדויקים, ולכן ראיה זו פסולה מלשמש נגד העורר. הוא מפנה לפרשת עוזרי הנ"ל, שם נקבע, כי ממצאי הינשוף יכולים לשמש בסיס להרשעת אדם בנהיגה בשכרות, בכפוף למילוי כל הנהלים שנקבעו על ידי היצרן והפסיקה.

ב"כ העורר מפנה לפסיקת בתי משפט לתעבורה, אשר פסלו את תוצאות הבדיקה, בנסיבות של הפרת הנהל.

ב"כ המשיבה טוען בתגובתו, כי אין מקום לדון בערר, לאחר שתקופת הפסילה הסתיימה, בהיותו ערר תאורטי, ועל השאלה להיות נדונה בפניו של השופט בתיק העיקרי.

לאחר ששמעתי את טענות הצדדים, נחה דעתי כי דין הערר להתקבל בחלקו.

לטעמי, הפרת נהל ההפעלה, כשלעצמה, אינה פוסלת את הראיה מניה וביה.

עם זאת, היא שוללת את חזקת תקינות הבדיקה, ומעבירה את הנטל לכתפי המדינה, להראות כי למרות ההפרה, תוצאות הבדיקה מדויקות.

הפרות נהל קשות, כגון אי בדיקות כיול בתחילת או סוף משמרת, מביאות לפסילת תוצאות הבדיקה, כי לא ניתן לדעת האם המכשיר היה תקין, ומכאן, אם המדידה תקינה. לא עצם ההפרה פוסלת את התוצאה, אלא מהות ההפרה. כך למשל, אם יסתבר כי חריגה מסוימת מהנהל עלולה, לכל היותר, להראות תוצאות נמוכות יותר מתוצאות האמת, ולא גבוהות יותר, איני רואה מדוע תיפסל הבדיקה.

בכל הנוגע להחדרת תרופה נגד אסתמה לגוף, לפני הבדיקה, איני פוסלת מצב, בו יוכח להנחת דעתו של בית המשפט, באמצעות עדות מומחה או בדרך משכנעת אחרת, כי אין בה כדי להשפיע על תוצאות הבדיקה. אם תוכח עובדה זו כדבעי, איני רואה מדוע תיפסל הראיה.

בשלב זה, צודק ב"כ העורר בטענתו, כי חריגה מהנהל פגמה באיכות הראיה פגיעה לא מבוטלת.

בנסיבות העניין, מאחר והיו בתיק החקירה ראיות נוספות, כגון בדיקת מאפיינים ממנה התרשם השוטר כי העורר נתון במצב של שכרות קלה, צדק בית המשפט קמא בכך שלא ביטל את מלוא תקופת הפסילה המנהלית, אם כי הייתי סבורה כי נוכח הפגיעה בראיה העיקרית, נכון היה לבטל את חלקה הארי של התקופה.



מאחר והערר הוגש לאחר שהסתיימה כבר תקופת הפסילה המקוצרת, וממילא מדובר בערר תיאורטי, איני נוטעת מסמרות בשאלה זו.

ניתן והודע היום, י"א אייר תשע"ה, 30 אפריל 2015, בהעדר הצדדים.